

Een theatervrouw in hart en nieren

THEATER

Female Economy in coproductie met Bellevue Lunchtheater: Hetty & George. **Tekst en spel:** George Groot, Adelheid Roosen. **Regie:** Titus Muizelaar. **Bijgewoond:** Amsterdam, Bellevue 28 okt, nog te zien: aldaar t/m 18 nov; Utrecht, Stadsschouwburg, 21 en 22 december.

Een hondenmand, noemt George het liefkozend. De Palonizaal in het Amsterdamse Bellevue is omgetoerd tot een kleurige lounge-ruimte vol kleden en kussens, waar de toeschouwers - schoenen uit! - zich behaaglijk kunnen neervlijen. In het midden staat een luxe kingsize bed.

Zichzelf ziet George Groot overigens als een gemankeerde hond. Hij wil niet in een hondenmand. George Groot en Adelheid Roosen hebben samen een voorstelling gemaakt, waarin ze doen wat ze al zo lang en zo graag doen: hun levensscenario's tegen elkaar afzetten, of beter gezegd met elkaar door-nemen en dan in het openbaar. Ze botsen en omhelzen graag.

Eerder maakte het duo 'Ter-gend langzaam wakker worden' (1990), 'In de schaduw van de zon' (1994) en 'Zina neemt de wijk' (2010). Nu spelen ze samen 'Hetty & George' als lunchvoorstelling, te zien in Amsterdam en Utrecht.

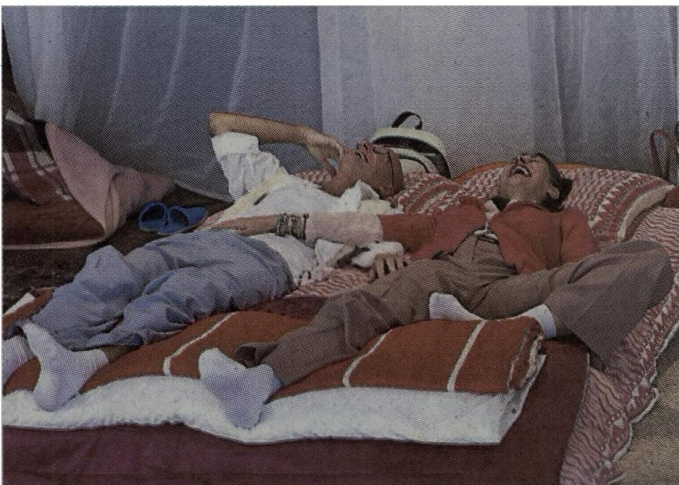
Adelheid Roosen is een fenomeen. Ze toert van lokale stads-wijken tot internationale festivals, met grensoverschrijdende en spraakmakende voorstellin-gen zoals 'Gesluierde monolo-gen' en 'Is.Man'. In 2009 maak-te ze de ontroerende documen-taire 'Mam' over haar moeder, die aan Alzheimer lijdt. Voor haar hele oeuvre werd zij on-langs bekroond met de Prose-ciumprijs. George Groot is tekstdichter en één van de oprichters van cabaretgroep Don Quishocking.

Allebei hebben ze de afgelo-pen tijd iets bijzonders meege-maakt waardoor hun leven op zijn kop is gezet: Groot ontdek-te na de dood van zijn vrouw Ank, met wie hij maar liefst 48 jaar getrouwd was, dat hij ook van jongens houdt. Voor Adelheid is de moeizame verhou-ding met haar tirannieke moe-der Hetty veranderd in een liefdevolle relatie sinds haar moeder aan Alzheimer lijdt. Voor allebei geldt dat de vrese-lijke gebeurtenissen die op hun pad zijn gekomen, ook weer ruimte blijken op te leveren voor onverwachte dingen.

Het is mooi om te zien hoe eerlijk en ontwapenend de twee met elkaar omgaan. Geen taboe, geen gêne, geen schaamte, geen jaloezie, geen angst, alleen maar oprechte nieuwsgierigheid en betrokkenheid. Bijna terloops schakelen ze van het ene onderwerp over naar het andere, alsof ze met elkaar in gesprek zijn, zonder publiek. Tegelijkertijd is dat publiek nadrukkelijk aanwezig en wordt ook betrokken bij de handeling.

Soms verandert Adelheid even in haar bazige moeder of ze troost George zoals ze haar moeder tegenwoordig kan troosten, door haar zachtjes te wiegen. Soms is ze messcherp wanneer ze voelt dat er iets niet klopt bij zichzelf of de ander. Ze heeft een haarscherp gevoel voor zuiverheid. Het is een bijzondere theatervorm waarin Adelheid fladdert en springt en huppelt zoals alleen zij dat kan: tegelijk zo eerlijk als maar kan en een theatervrouw in hart en nieren.

MARGRIET PRINSEN

George Groot en Adelheid Roosen in 'Hetty en George'. FOTO BEN VAN DUIN

